

Családias hangulat

A falusi részen lévő Öregek Otthona kifejezetten alkalmas 40-50 fős csoportok fogadására. Így került sor májusban a helyben, 1952-ben végzetek 45 éves iskola-találkozójára.

Mindannyiuk örömeire szolgált, hogy a találkozón részt vett Tárnokiné Kiss Magdolna tanárnőjük is.

Viselkedés és illem tárgykörben Mitták Ferenc gyűjtésében sorozatot indítunk lapunkban

A társalgásról

A társas kapcsolatok egyik legfontosabb eleme és építője az, ha valaki jó társalgó. A társalgás művészet, a beszélgetés és a hallgatás kellő arányú alkalmazása. Sok megfigyelés, csiszolódás után lesz csak valaki kiváló társalgó, akit a társaságok kedvelnek. Mi is szükséges ehhez? Elsősorban olvasottság, szókincs, műveltség, hogy megfelelő jártassággal, biztonsággal és könnyedséggel lehessen mindenkivel beszélni. Hozzá tartozik mindehhez, hogy a jó társalgó a mondanivalóját szabatosan, jól érthető, világos, egyértelmű megfogalmazásban, az udvarias társalgási nyelvben használható, az irodalmi és a köznyelv normáinak megfelelő szavakkal közli.

A helyes, szép beszéd illemkérdés is. A beszéd az élővilágban csak az ember sajátja, és mivel gondolatait, érzéseit, véleményét mindenki a nyelv segítségével közli, ezért mindenki megítéltetése a beszéde alapján történik.

Néhány fontos illemszabály a társalgás területéről:

- A társalgás Magyarországon általában magyarul folyik, ezért az anyanyelvet mindekinek tisztelni kell – azaz illik helyesen és jól magyarul beszélnie.

- A társalgás során illik a mondanivalót röviden, tömören és közérthetően kifejezni. Ezért illendő kerülni az úgynevezett „töltelékszavakat” is: pl. izé, ugye, tudod, érted, aszongya stb.

- A beszélgetőpartnerre mindig kötelező figyelni, s általános illemszabály, hogy a szemébe is kell nézni, mert így lehet legjobban kifejezni a tiszteletet.

- Alapelőírások a társalgásban, hogy másokat is engedni kell szóhoz jutni, nevetlenség mást félbeszakítani, tisztelni kell mások véleményét.

- Beszélgetés során lehetőleg kerülni kell az idegen szavakat, mert nem biztos, hogy mindenki érti.

- A beszéd legyen mások számára érthető, azaz illik tartózkodni a túl halk, motyogó stílustól – de az ellenkezője is igaz, a túl harsogó, hangos beszéd zavar másokat.

- Beszéd közben nem illik a szavak végét „leharapni”, „énekelve” beszélni, hadarni és élénken gesztikulálni, mert mindezek kedveztőlénül lerontják a mondanivalót. Kellő figyelemmel és önuralommal mindenki leszokhat a zavaró „stílusjegyeiről”.

- A társalgásban is törekedni kell a változatosságra, nem illik mindig ugyanazokat a jelzőket, kifejezéseket használni, mellőzni illene a közhelyeket, frázisokat.

- A társalgást általában mindig az idősebb vagy a magasabb rangban lévő kezdi és vezeti. A társalgáshoz lehet csatlakozni, de jó benyomást kelt a hallgatás és a figyelem is. Igen fontos a kellő időben való témaváltás, mert ettől lesz érdekes és színes a beszélgetés.

- Napjainkban nincsenek tabutémák, tehát megfelelő tapintattal és ízléssel mindenről lehet társaságban beszélgetni. Természetesen nem illik a távollevkőről való pletykálgatás, az intimpistáskodás, a jólétesültség fitogtatása. Ugyanígy általában kerülendő a mások vagyoni, pénzügyi helyzetének vagy magánéletének feszegetése.

- A társalgás elsősorban felüdülést, kikapcsolódást jelent, ezért illetlenség a túlzott szakmai beszéd, az otthoni és munkahelyi problémák, a betegségek részletekbe menő ismertetése, mert a társaságot ezek nemigen érdeklik.

- Saját magáról senkinek sem illik társaságban beszélnie, ha fel is szólítják erre, igyekezzen a beszédet rövid úton más témára terelni.

- Beszélgetés közben kerülni ajánlatos a könnyelmű ígéreteket, mert ha valaki megfedkedezik róluk (vagy esetleg nem komolyan gondolta), a társaság később a szemére veti és szószegőnek fogja tartani.

- Fontos tudnivaló, hogy a társalgás nem tévesztendő össze az üzleti megbeszéléssel vagy bármilyen tárgyalással. Ez zavarná a társaság többi tagját. Ilyenkor illik egy időpontot egyeztetni, s arra halasztani a hivatalos tárgyalást.

- Végezetül megszívlelendő mindenki részére az a mondas, hogy „Az a jó társalgó, aki másokat úgyesen beszéltet.”

Mitták Ferenc